MAGAZIN sportiv SP

Preocupări multilaterale

In vara anului 1958, pe plaja de la Vasile Roaită se adunase multă lume în jurul unui tînăr care, nestingherit de admiratori, continua să... „sculpteze". In locul lutului el folosea nisipul umezit de apa mării, ceea ce nu-l împiedica să execute cu repeziciune un reuşit bust.

Pînă atunci nu ştiam că halterofilul Vasile Rudan, din lotul republican — căci de el e vorba — are certe înclinaţii spre artă. Îi cunoşteam numai palmaresul sportiv, bogat în succese. De-atunci, l-am văzut pe Vasile Rudan în diferite concursuri şi l-am admirat în mod special cu prilejul campionatelor republicane din 1959 şi 1960, cînd s-a clasat pe locul al doilea la categoria mijlocie. La finalele pe echipe de anul trecut, a reuşit o performanţă şi mai bună: locul I cu formaţia sa „Steaua" !

Dar, halterele şi sculptura nu sînt singurele pasiuni ale lui Vasile Rudan. O atracţie la fel de puternică în viaţa lui o reprezintă şi scena. Talentul său teatral a fost remarcat, de altfel, de numeroşi spectatori, cu prilejul spectacolelor prezentate de echipa de teatru a Casei Centrale a Armatei : *„Take, Ianke şi Cadîr"*, *„Oameni care tac"*, *„Partea leului"*, *„Sus Tudorache, jos Tudorache"*, *„Escu"*, *„Casa din livadă"* etc. După cum vedeţi, un repertoriu bogat, în care Vasile Rudan susţine roluri din cele mai importante.

Un ultim amănunt : profesiunea lui Vasile Rudan are şi ea afinităţi cu arta : el este fotoreporter şi ochiul său „prinde" adesea imagini frumoase, cu adevărat artistice.

I. O.

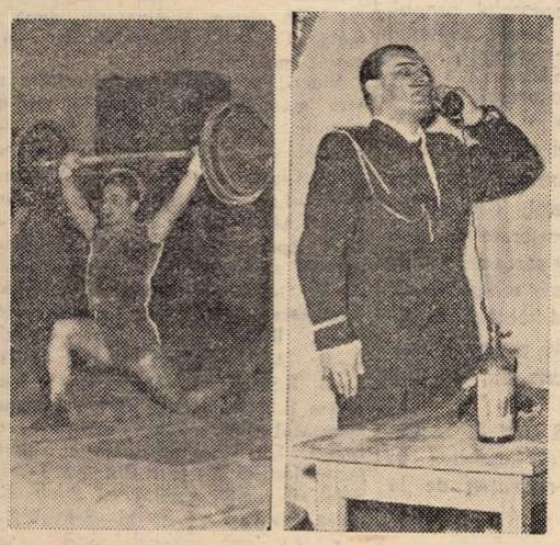

Vasile Rudan în două roluri. O dată ca halterofil (ridicînd o bară de 130 kilograme) şi a doua oară, în rolul comisarului din piesa „Sus Tudorache, jos Tudorache"

Foto : V. Bageac

De la hochei adunate...

Echipei Steaua

La „Steaua" ce s-a pregătit
E-o cale atît de lungă...
Că pucul rar a reuşit
...În poartă, să ajungă !

Adesea pauzele între meciuri se prelungesc foarte mult.

După cum s-a constatat
S-ar putea conchide deci
Că se ţine cîteodat'
Între pauze... un meci !

ION COSMIN

In meciul cu Steaua, Storoj, portarul echipei Metalul Rădăuţi, a primit... 24 de goluri.

Cînd în sfîrşit arbitrii fluierară,
Era săracul obosit la toartă...
Deh, nu este o treabă prea uşoară
Să... scoţi de-atîtea ori pucul din poartă !

V. D. POPA

Amintiri din Indonezia

Neuitat va rămîne în mintea fotbaliştilor petrolişti turneul pe care ei l-au făcut peste mări şi ţări, în îndepărtata şi frumoasa Indonezie. Cu prilejul celor 5 partide susţinute, jucătorii Petrolului au făcut cunoştinţă cu fotbalul indonezian, care se pregăteşte pentru marile Jocuri Asiatice, ce se vor desfăşura anul acesta la Djakarta, au împărtăşit din experienţa lor în materie de fotbal. Amintirile însă, după o vreme, se şterg, devenind în minte vagi. De aceea au imortalizat pe pelicula filmului, numeroase aspecte de viaţă şi sport din lungul turneu.

Iată în fotografia de sus pe Dridea, şutînd. Portarul echipei indoneziene Persidje, e prins pe picior greşit şi... gol. Ploieştenii au cîştigat meciul de o manieră categorică, cu 7—1.

Cealaltă imagine ? Nu, nu sînt doi localnici, ci doi fotbalişti ploieşteni, fraţii Munteanu, febleţea spectatorilor şi jurnaliştilor indonezieni. O mică amintire de pe insula Bali în faţa templului vetust, e cît se poate de plăcută. Ea va fi prinsă însă cu grijă în albumul de amintiri.

Cînd te clasezi pe primul loc

Tînărul schior austriac Willi Egger, săritor de pe trambulină, a obţinut un mare succes cu prilejul unui concurs organizat la Innsbruck, întrecînd o serie de sportivi renumiţi şi clasîndu-se pe primul loc.

Zi de zi, de dimineaţa pînă seara, factorii poştali i-au adus apoi sute de telegrame de felicitare din toate colţurile ţării.

„De fiecare dată — povesteşte Egger — cînd primeam cîte o felicitare trebuia, firesc, să dau factorilor poştali cîţiva şilingi drept compensaţie pentru faptul că succesul meu îi punea de atîtea ori pe drumuri. Dar pînă la urmă am rămas fără nici un ban ! Cum s-ar spune a fost un succes care m-a... costat scump. Dar a şi meritat".

În 4 rînduri

Bilanţul fotbalului american în 1961 : 29 de jucători morţi.

Celebrul atacant Red John
Fugea năuc după balon,
Nu că-l tenta ţintirea porţii
Însă fugea... de frica morţii !

S. M. RUSU

Ştiaţi că...

...Ingemar Johansson nu mai vrea să boxeze în America? Recent el a declarat reprezentanţilor presei sportive din Stockholm că în viitor vrea să lupte pentru titlul european. „Nu am făcut o afacere bună în meciurile cu Patterson — a declarat Johansson — deoarece m-am ales cu o sumă mică. Grosul l-a luat percepţia americană".

...sir Stanley Rous, preşedintele Federaţiei Internaţionale de Fotbal Asociaţie a fost în tinereţe jucător de... rugbi XV ? Actualmente, el nu numai că nu se dezinteresează de sportul cu balonul oval dar duce o intensă activitate pentru a-i convinge pe conducătorii rugbiului insular să iasă din „splendida izolare" în care se menţin faţă de ţările europene şi să adere la F.I.R.A. (Federaţia Internaţională de Rugbi, din care fac parte 13 ţări, afară de cele britanice).

...vizitatorii care vor ateriza cu ocazia J.O. pe aeroportul din Tokio vor fi transportaţi în oraş într-un tren monorail (pe o singură şină) ? Acesta reduce timpul de transport de la o oră şi jumătate, cît se face în mod normal cu maşina, la 15 minute şi poate transporta 49.000 de călători pe zi.

...înainte de a se consacra şahului, disciplină sportivă în care avea să cucerească de trei ori titlul de campion republican, Victor Ciocîltea a fost un bun jucător de... tenis de masă? El a făcut parte, de altfel, din lotul de juniori al ţării.

...actuala recordmană a Danemarcei la aruncarea suliţei, G. Kock, (50,22 m) este şi una din cele mai bune jucătoare de handbal din această ţară ? Ea face parte din echipa de handbal în 7 H. G. Copenhaga, cîştigătoarea primei ediţii a „Cupei oraşului Bucureşti".

...zilele trecute, maestrul emerit al sportului Nicolae Linca, a susţinut la I.C.F. examenele pentru obţinerea titlului de antrenor de box ? Linca a trecut cu succes toate examenele, devenind astfel antrenor de categoria a III-a.

...printre studenţii de la I.C.F. se numără şi doi dintre boxerii noştri care au îmbrăcat de numeroase ori tricoul naţional — Mihai Trancă şi Mircea Balaş ? Trancă este student în anul III, iar Balaş în anul I.

Zăpada artificială de-a lungul deceniilor

In coloanele publicaţiilor sportive citim deseori — primăvara şi toamna, în special —, despre schiorii care se antrenează sau chiar se întrec pe piste şi trambuline de sărituri acoperite cu zăpadă artificială.

Schiul fără zăpadă însă nu este o noutate. Cu zeci de ani în urmă s-a încercat înlocuirea zăpezii. Unele dintre aceste

încercări şi în special cele din săli au avut un aspect mai mult comercial decît sportiv. Astfel, în urmă cu 50 de ani, în sala Porte de Versailles din Paris s-au făcut exhibiţii de „schi-fond". Pe un covor lung de 60 de metri, cu o ţesătură deasă din fire de păr de animale amestecate cu rafie, (aceste fire ţesute oblic în urzeala covorului) alunecau tălpicele. Acest procedeu, de a schia... pe covor a fost abandonat însă repede.

In 1927 se inaugurează la Berlin „Palatul zăpezii". S-a schiat pe un strat de zăpadă artificială, fabricat din naftalină, sodă, amoniac şi diverse alte chimicale, dar rezultatul a fost egal cu zero.

Inlocuirea zăpezii a fost o problemă care i-a preocupat pe specialişti, atunci cînd natura n-a fost binevoitoare. In ultimii ani s-au încercat prin alte metode înlocuirea zăpezii pe pantele munţilor şi pe trambulinele de sărituri. S-au folosit cetini de brad, snopi de paie, nuiele şi material plastic legate între ele şi aşezate în straturi ca şindrilele pe acoperişul casei. Asemenea piste au fost folosite cu destul succes pentru antrenament de către schiorii din multe ţări europene.

In urmă cu cinci ani, în parcul de distracţii Toshimaen din Tokio, într-un fost hangar s-a amenajat o pistă de schi acoperită cu zăpadă artificială, fabricată de instalaţii frigorifice. La această demonstraţie de schi în sală, a participat ca spectator, şi triplul campion olimpic din 1956 schiorul austriac Tony Sailer. El a apreciat cali-

tatea zăpezii artificiale a japonezilor, dar a ţinut să specifice că — totuşi nu e zăpadă...

Experienţele continuă. Rezultatele însă sînt aceleaşi : zăpada artificială este un mic „aperitiv" în aşteptarea celei adevărate, pe care o preferă schiorii de pretutindeni.

O MINGE (NU) CA TOATE CELELALTE...

Aţi auzit de „ciclo-bal"? Este un sport original în care sînt reunite ciclismul şi jocurile cu... mingea. „Joncţiunea" n-ar părea justificată logic, deşi — dacă ne gîndim bine — mulţi dintre fotbaliştii care stau prost cu viteza au poate nevoie de ajutorul unei... biciclete !

După experienţe încununate de succes în mai multe ţări europene, ciclo-balul este acum la ordinea zilei în India. Cu cîţiva ani în urmă a avut loc la Delhi prima demonstraţie experimentală de ciclo-bal şi interesul stîrnit la noul sport s-a dovedit atît de mare, încît el a căpătat repede popularitate. Există azi în India mai multe echipe de ciclo-bal, care iau parte şi la competiţii oficiale.

Un amănunt interesant. Ca şi în Europa, ciclo-balul indian se joacă pe un teren mare (cu porţi ca la hochei pe iarbă) echipele fiind formate din cîte patru jucători — bineînţeles urcaţi pe biciclete. Numai că forma asiatică a ciclo-balului prezintă şi o inovaţie. Nu se joacă cu mingea de piele ci cu una din... bambus. Mai exact, din rădăcina acestei plante, care este poroasă şi elastică, putînd fi comod manevrată cu piciorul şi roţile bicicletei.

Alte ţări, alte mingi...

POŞTA magazin

VIOLETA MUNTEANU, FOCŞANI. — 1) Lucrarea „Jocurile Olimpice de la Roma", de Tudor Vornicu şi Radu Urziceanu, va apare în februarie. Şi, cum ne aflăm la sfîrşitul lui ianuarie, numai trebuie decît „puţintică răbdare" !. — 2) Sanda Gîtă, de la C.S.O. din Galaţi, este campioana ţării la proba de 500 metri, categoria junioare-mici (între 15—16 ani). Ea n-a participat la Jocurile Balcanice de juniori care s-au ţinut în 1961, la Cluj. De altfel în cadrul acestor întreceri nu s-a disputat nici o probă pe 400 sau 500 m.

IOAN FERENTZ, ONEŞTI. — Un răspuns... detaliat la întrebările pe care ni le-aţi pus în legătură cu „pasărea călătoare" Ticuşor Bogdan din Tg. Ocna, îl găsiţi în corpul ziarului, la rubrica „Lovitura de pedeapsă". Aici n-ar fi fost spaţiu pentru asemenea... note de drum !

IOAN MORARU. SIBIU. — 1) Apolzan împlineşte la 6 februarie 35 de ani. La „Steaua" a jucat neîntrerupt din 1949 pînă în 1961. Înainte jucase la Rapid. Apolzan este originar din Sibiu, unde a şi debutat ca fotbalist. — 2) Şi Gheorghe Negrea este un ...reprezentant al oraşului dv.! Are 28 de ani. A cucerit de 6 ori titlul de campion al ţării, iar în 1957, la Praga, a cîştigat titlul de campion european.

DUMITRU STOIANOV, TIMIŞOARA. — Cifra maximă de pe tabela internaţională de punctaj la atletism este 1.400. La multe probe — la disc, suliţă, ciocan, greutate etc. — performanţele actuale au depăşit punctajul maxim al tabelei internaţionale, a cărei valoare este din ce în ce mai relativă.

I. OLTEANU, GAIEŞTI. — 1) Înainte de a veni la Steaua, Tomes a jucat la C.S.O. Crişana, în categoria B. — 2) Legătura de rudenie dintre gimnasta Elena Niculescu şi baschetbalistul Emil Niculescu? Sînt soţ şi soţie ! Şi unul şi altul sînt maeştri ai sportului. Nici nu se putea altfel : ca să nu existe discuţii în familie !

OPRICA PREDA, BUCUREŞTI. — Ionică Bogdan a jucat de 12 ori în prima reprezentativă de fotbal a ţării, iar Iuliu Baratki de 20 de ori. — 2) La executarea unei lovituri de la poartă, mingea se consideră în joc după ce a depăşit cu întreaga ei circonferinţă linia care marchează careul de 16 metri. — 3) „O extremă este în cursă vijelioasă spre poarta adversă. Un fundaş pune piciorul (blocaj) tocmai cînd înaintaşul trage. Mingea iese dincolo de linia porţii. Cum faza a fost greu de apreciat, ambii jucători atingînd în acelaşi timp balonul, ce decizie va da arbitrul? Corner sau aut de poartă? In caz de dubiu se favorizează echipa în apărare?". Să vă spun drept, la asemenea faze, orice fluieră nu e... bine ! Dă aut se supără o parte din galerie, dă corner — se supără cealaltă parte ! Cea mai frumoasă urare pe care i-o putem face deci unui arbitru pe 1962 este să nu aibă de-a face cu astfel de faze !

ION POSTAŞU